

جاوید هوتن کیان

جاوید هوتن کیان، وکیل سکینه محمدی آشتیانی، هجدهم مهر ماه سال هشتاد و نه، در دفتر کار خود و در حین مصاحبه با روزنامه نگاران آلمانی، دستگیر و از روز دستگیری، به مدت چندین ماه، مورد غیرانسانی ترین شکنجه های جسمی و روحی، قرار گرفته است.

جاوید هوتن کیان وکیل دادگستری در شهر تبریز در جریان ملاقات با دو خبرنگار آلمانی، به همراه سجاد قادرزاده فرزند ارشد سکینه محمدی آشتیانی بازداشت و از سوی دستگاه قضایی مورد محاکمه قرار گرفته است. او موفق شد با ارائه مدارک مستند از یک سو و جلب افکار عمومی جهان برای فشار بر جمهوری اسلامی از سوی دیگر، جلوی اجرای حکم سنگسار خانم سکینه محمدی آشتیانی را بگیرد. به دلیل این فعالیت ها جاوید هوتن کیان با اتهامات گوناگونی از جمله اتهام تبلیغ علیه نظام و اجتماع و تبانی برای ارتکاب جرم علیه امنیت کشور، و ارتداد و جاسوسی مواجه شد، مورد محاکمه قرار گرفته و به ۶ سال حبس تعزیری و ابطال جواز وکالت محکوم شد. او حتی اجازه ملاقات با وکیل اش را ندارد. شدت برخورد و خشونت مقامات قضایی با جاوید هوتن کیان و اعمال محدودیت های شدید برای وی در مقایسه با سایر وکلایی که بازداشت و زندانی شده اند، غیرعادی است.

در زندان ماه ها فقط یک وعده غذا آن هم فقط تکه ای نان خشک با آب، به او می دادند و روزهای متمادی از سوی ۲۰ الی ۲۵ نفر ساعت ها شکنجه شده به طوری که این افراد مثل توپ فوتبال وی را از این طرف به آن طرف پاس می دادند. بدن برهنه او را خیس کردند و در سرمای زیر صفر درجه تبریز در هوای آزاد نگه داشتند تا یخ بزنند. او در این مدت در حدود ۴۰ تا ۵۰ کیلو، که معادل بیش از نصف وزن پیشین اش است، وزن کم کرده است. بینی و چندین دندانش را هم شکسته اند. هم چنین دست و پاها و نقاطی از بدنش را با آتش سیگار سوزانده اند. مضافاً به این که، در ادامه ی این شکنجه های جسمی و روحی طاقت فرسا، از آبان ماه سال نود، به بند متادون که مخصوص نگه داری زندانیان معتاد به مواد مخدر است، منتقل شده است. جاوید در نامه ای که توسط یکی از زندانیان به خارج از زندان فرستاده نوشته است:

"هنوز، از کابوس شکنجه ها خلاص نشده ام... صدای نعره های شبانه ام، نه تنها خودم، بلکه سایر زندانی ها را هم، روانی کرده است. تا به حال چندین نامه به مقامات مختلف قضایی نوشته ام که به هیچ یک از آن ها، ترتیب اثر نداده اند. به همین جهت، هیچ امیدی به این مقامات ندارم... مرا به روزی انداخته اند که حتی آرزوی دیدار با دختر کوچکم را که تا به حال مرا از دیدارش محروم کرده اند، ندارم. ولی از وجدان های بیدار استمداد می کنم که مرا به یاد آورند و شب ها راحت سر بر بالین خود نهند چرا که ماه هاست از آن محروم تا جایی که به خاطر ندارم کی راحت خوابیده ام. شش سال، به من حبس داده اند ولی مطمئنم تا پایان حبس، مرا زنده به گور خواهند کرد..."

"مارکوس هلویگ" یکی از آن دو خبرنگار آلمانی آزاد شده در مصاحبه ی کوتاه خود، که تقریباً یک سال پس از آزادی شان صورت گرفته مدعی شده است که تا به حال نتوانسته به زندگی عادی خود برگردد و شدت شکنجه ها و فریادهای گوش خراش سایر متهمان تحت شکنجه در اداره ی اطلاعات تبریز، هرگز از ذهنش دور نمی شود.

جاوید هوتن کیان وکیلی که جهانیان موکل اش را بیشتر از اومی شناسند در اوج گمنامی و بایکوت، در زندان تبریز و در کنار معتادین به مواد مخدر و مجرمین خطرناک با مصرف روزانه چندین قرص اعصاب در مسیر زجرکشی قرار گرفته و امکان هرگونه تماس تلفنی و ملاقات و حتی مکالمه با سایر زندانیان از او سلب شده است. حتی مسئولین زندان تبریز، جهت ممانعت از درز اخبار جدید از وضعیت هوتن کیان، سایر زندانیان را تهدید کرده اند که در صورت ارتباط با وی مرخصی شان قطع و ممنوع الملاقات می شوند.